

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בכותל חדש מחציו ולחוצן שלו מחציו ולפנים של בעל הבית.												■
סכינא - בתר קתא, וכיסא בתר שנציה.	רב אשי:											■
ואלא מתניתין, דקתני מחציו ולחוצן שלו מחציו ולפנים של בעל הבית ולחזו, אי קתא לגאו אי קתא לבר, אי שנציה לגאו אי שנציה - לבך												♣
מתניתין באודרא ונסכא.												♣
אם היה כותל ממולא מהן - חולקין.	תנא:											■
פשיטא												♣
לא צריכא דמשפע בחד גיסא, מהו דתימא אשתפוכי אשתפוך, קא משמע לן.												!
אם היה משכירו לאחרים אפילו (מצא) בתוך הבית הרי אלו שלו.												■
ואמאי? ליזיל בתר בתרא												♣
מעות שנמצאו לפני סוחרי בהמה - לעולם מעשר, בהר הבית - חולין, ובירושלים, בשאר ימות השנה - חולין, בשעת הרגל - הכל מעשר	מי לא תנן:											♣
מאי טעמא - הואיל ושוקי ירושלים עשויין להתכבד בכל יום.	ואמר רבי שמעיה בר זעירא:											■
אלמא אמרינן: קמאי קמאי אזלו, והני אחריני ניהוו. הכא נמי, קמא קמא אול והני דבתרא הוא												♣
כגון שעשאו פונדק לשלשה ישראל.	ריש לקיש משום בר קפרא:											!
שמע מינה הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפילו ברוב ישראל												♣
כגון שעשאו פונדק לשלשה נכרים.	אלא אמר רב מנשיא בר יעקב:											!
אפילו תימא לשלשה ישראל, מאי טעמא? ההוא דנפל מיניה מיאש. מימר אמר: מכדי איניש אחרינא לא הוה בהדי אלא הני, אמרי קמיהו כמה זמני ליהדרו לי, ולא הדרו לי, והשתא ליהדרו? אי דעתיהו לאהדרה - אהדרו ניהלי, והאי דלא אהדרוה לי - בדעתיהו למיגולה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											!
ואזדא רב נחמן לטעמיה												■
ראה סלע שנפל משנים - חייב להחזיר. מאי טעמא? ההוא דנפל מיניה לא מיאש. מימר אמר: מכדי איניש אחרינא לא הוה בהדי אלא האי, נקיטנא ליה ואמינא ליה: אנת הוא דשקלתיך בשלשה אינו חייב להחזיר, מאי טעמא - ההוא דנפל מיניה ודאי מיאש. מימר אמר: מכדי תרי הוו בהדאי, אי נקיטנא להאי - אמר: לא שקלתי, ואי נקיטנא להאי - אמר: לא שקלתי.	דאמר רב נחמן:											■
האי דאמרת בשלשה אינו חייב להחזיר - לא אמרן אלא דלית ביה שוה פרוטה לכל חד וחד, אבל אית ביה שוה פרוטה לכל חד וחד - חייב להחזיר. מאי טעמא? אימור שותפי ניהוו, ולא מיאשו.	רבא:											■
אף על גב דלית ביה אלא שוה שתי פרוטות חייב להחזיר. מאי טעמא? אימור שותפי ניהוו, וחד מנייהו אחולי אחליה למנתיה גבי חבריה.	איכא דאמרי, אמר רבא:											■
ראה סלע שנפלה: נטלה לפני יאוש על מנת לגזולה - עובר בכולן משום (ויקרא י"ט) לא תגזול ומשום (דברים כ"ב) השב תשיבם ומשום (דברים כ"ב) לא תוכל להתעלם. ואף על גב דחזרה לאחור יאוש - מתנה הוא דיהיב ליה, ואיסורא דעבד - עבד. נטלה לפני יאוש על מנת להחזירה, ולאחור יאוש נתכין לגזולה - עובר משום השב תשיבם. המתין לה עד שנתיאשו הבעלים ונטלה - אינו עובר אלא משום לא תוכל להתעלם בלבד.	ואמר רבא:											■
האי מאן דחזי דנפל זוזי מחבריה בי חלתא, ואשכחיה ושקליה - לא מיחייב לאהדורי ליה. מאי טעמא - ההוא דנפל מיניה מיאש הוא, אף על גב דחזייה דאייתי ארבלא וקא מרבל - מימר אמר: כי היכי דנפול מינאי דידי - הכי נפול מאיניש אחרינא, ומשכחנא מיד.	ואמר רבא:											■
מצא בחנות - הרי אלו שלו, בין התיבה ולחונני - של חנוני.												■
לפני שולחני - הרי אלו שלו, בין הכסא ולשולחני - הרי אלו של שולחני.												■
הלוקח פירות מחבירו או ששילח לו חבירו פירות, ומצא בהן מעות - הרי אלו שלו. אם היו צרוּרין - נוטל ומכרין.												■
אפילו מונחין על גבי שולחן.	רבי אלעזר:											■
לפני שולחני - הרי אלו שלו	תנן:											■

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא מציעא-אלו מציאות	מימרא												
הא על גבי שולחן - דשולחני.													כו:
בין הכסא ולשולחני - של שולחני	אימא סיפא:												כו:
הא על גבי שולחן - שלן													כו:
אלא, מהא ליכא למשמע מינה.													כו:
ורבי אלעזר, הא מנא ליה?													כו:
מתניתין קשיתה, מאי אריא דתני בין הכסא לשולחני של שולחני? ליתני על שולחן, אי נמי: מצא בשולחנות כדקתני רישא: מצא בחנות - שלו.	רבא:												כו:
אלא שמע מינה: אפילו מונחין על גבי שולחן - הרי אלו שלו.													כו:
הלוקח פירות מחבירו וכו'.													כו:
לא שנו אלא בלוקח מן התגר, אבל בלוקח מבעל הבית - חייב להחזיר.	ריש לקיש משום רבי ינאי:												כו: